

ogsaa en stor Opoffrelse fra Folkets Side. Det er sandelig ikke en lille Gjerning, som her forlanges af Rævningerne, og navnlig i Begyndelsen vil det blive dem temmelig besværligt og trykkende at røgte deres Hverv. Man skal derfor ikke gjøre dem Hæde af denne Gjerning ved at kræve formeget. Det vilde være henfigtsmæssigere, at nøies med mindre Krav til dem i Henseende til Opoffrelse af Tid og Kræfter, der fordres af dem.

Der er Punkter af stor Betydning i Lovforslaget, som jeg meget kunde ønske at dvæle ved, og som jeg, naar det engang kommer saa vidt, at vi komme ind paa Enkelthederne, absolut maa tillade mig at behandle; som Sagen imidlertid for Diebliffet staaer, troer jeg ikke, det vil være rigtigt at forbyde sig i den. Jeg skal derfor ikke komme ind paa det vigtige Punkt om Forundersøgelsen, som allerede er berørt, men hvorom der vistnok er Noget at forhandle; heller ikke skal jeg komme ind paa Anklagemagten, naftet jeg rigtignok ikke kan afholde mig fra den blot foreløbige Bemærkning, at jeg finder det noget betænkeligt, at henlægge Anklageretten til Landsoverretterne; det synes mig at være en Forveksling af Dommernes naturlige Functioner med en anden Function, i Særdeleshed naar Talen er om ikke blot en Beslutning om, at Anklage skal finde Sted, men om en Affattelse af en formelig Anklageact fra Landsoverretternes Side. Jeg skal her ikke forbyde mig i den Maade, hvorpaa man faaer Rævningerne, naftet det ogsaa er en høist vigtig Materie, og jeg heller ikke her kan tilbageholde den enkelte Bemærkning, at det forekommer mig tvivlsomt, om det, navnlig fra det folkelige Standpunkt, kan ansees for rigtigt, at lade den sidste Afgjørelse af Rævningevalget foregaae igjennem tre Revisorer, der vælges af Kongen, og jeg maa tillige bemærke, at det forekommer mig misligt, at overlade tre Mænd i Rævningekreds at gennemgaae Listerne paa den Maade, som Lovforslaget tilfigter, hvad enten de ere valgte paa den ene eller anden Maade. Her i Kjøbenhavn, hvor Folk kjende hinanden, kunde det maaskee gaae an; men udenfor Kjøbenhavn at forlange, at tre Mænd i den hele Rævningekreds skulle have et saa udbredt Kjendskab, at de med nogen-

lunde Sikkerhed kunne udpege blandt de Mange 200 indsigtsfulde og hæderlige Mænd, det troer jeg er vanskeligt, for ikke at sige umuligt.

Jeg kan endnu ikke tilbageholde den Bemærkning med Hensyn til disse Lovforslag, at de forekomme mig at bære Præget af, at der igjennem dem er søgt tilveiebragt en Overeenskomst mellem to heelt forskellige Systemer, en Overeenskomst mellem det engelske og det franske System, der iøvrigt er gaaet over i flere andre Lande. Jeg tør ikke bebreide den ærede Forslagsstiller dette — allerede ved et foregaaende Punkt har jeg erkjendt det rigtigt, at en saadan Overeenskomst træffes — men jeg kan ikke lade være at udtale, at efter min inderlige Overbeviisning — fortjener det engelske System saa afgjort Fortrinnet fremfor det franske, at jeg idetmindste meget nødig vilde see væsentlige Afvigelser derfra, medmindre ialtfald en omhyggelig Overveieelse var gaaet forud, for at det kunde staae klart, om det ikke var muligt for os, idetmindste med nogle Modificationer, at blive staaende ved det engelske System. Jeg har været saa heldig, i længere Tid at have seet begge Systemer i Virksomhed, og de have ikke kunnet gjøre andet Indtryk paa mig, end at, medens den engelske Edførneret, den engelske Jury, virker overordentlig heldbringende og med stor Paaskjønnelse i Landet, er det meget tvivlsomt, om noget lignende kan siges om den franske, og om den ialtfald er gaaet saaledes op i Folkets Bevidsthed, som Tilfellet er i England. Jeg veed meget vel, at Forholdene i England og her ikke ere de samme, ligesom det ogsaa er ganske rigtigt, som den ærede Forslagsstiller omtalte, at man i den senere Tid i selve England har bragt vigtige Punkter, Punkter af væsentlig indgribende Betydning i deres Jurhvæsen, under Debat, men jeg troer dog at turde udtale det som min Formening, at naar Talen er om at gjøre en Forandring, der afviger meget fra den engelske Retsbevidsthed i et saadant Hovedpunkt som den Anklagedes Forhør af selve Jurymen, vil man kun vanskeligen kunne komme dertil. Imidlertid er det Noget, hvor vi maaskee komme til at lempe os, især ligeoverfor den hidtilværende Tilstand, og det skal jeg derfor ikke videre forsøge; men det mener jeg man maa lægge sig paa Sinde, at man